

Arrest

nr. 317 862 van 3 december 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 31 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juli 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) februari 1992.

1.2. Verzoeker dient op 3 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 14 mei 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 2 juli 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Hawiyeclan, subclan Habar Gidir, subsubclan Ceyr. U bent geboren op (...)/02/1992 te Guriceel, in het district Dhuusamarreeb van de regio Galgaduud, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië verbleef.

In Guriceel was u sinds 2013 aan de slag als taxichauffeur. Vanaf 2016 begon u ook te werken voor de organisatie DRC. U vervoerde voor hen personen van Matabaan tot in Guriceel en de omliggende dorpen. U vervoerde ook verschillende keren enkel documenten, die bracht u tot in Galkayo. Vanaf 2018 werkte u ook voor nog een tweede organisatie, DDG. Uw opdrachtgever was F., zij werkte voor het kantoor van DRC. De neef van uw moeder, A. A. J., had u in contact gebracht met haar. Zelf was hij lid van de districtsadministratie van Matabaan.

U had ruzie met uw neef, L., die getrouwd was met uw zus. Omdat hij lang weg was en geen inkomen aan uw zus verschaftte, bent u klacht gaan indienen bij de politie. De politie is samen met u naar Matabaan gereden en heeft uw neef L. voor de rechtbank gebracht. Op uw vraag zei de rechtbank dat uw neef moest scheiden van uw zus. De vader van L. zei dat uw familie eerst de dieren van de bruidsschat moest teruggeven opdat uw zus zou kunnen scheiden. Nadat jullie dit deden, was de scheiding geregeld via de rechtbank. Daarna bedreigde uw neef L. u met de dood, maar omdat jullie allebei ongewapend waren, nam u dit niet serieus.

In 2018, toen u bij DDG aan de slag was, kreeg u telefoon van Al-Shabaab. Ze zeiden "we weten dat je voor de ongelovigen werkt en we zullen je doden". U belde hierna naar A. A. J. om dit uit te leggen. Hij controleerde het nummer en zei dat het niet meer bereikbaar was. Omdat het volgens hem over een grapje ging, heeft u uw werk gewoon verder gezet. U kreeg daarna nog eens telefoon. Deze keer was het uw neef L., die zei dat hij bij Al-Shabaab zat en u bedreigde omdat u voor DDG werkte. Omdat u ruzie met hem had, heeft u gewoon uw werk verder gezet. L. belde vervolgens nogmaals en zei dat hij u en uw eigendommen zou viseren.

In 2019, toen u op de weg terug was van het brengen van documenten naar Galkayo, werd u onderweg tegengehouden. U dacht eerst dat het de overheid was, maar toen u merkte dat het Al-Shabaabstrijders waren, probeerde u snel weg te rijden. De Al-Shabaabstrijders hebben u toen beschoten. U was geraakt en met de auto van de weg gereden. U bent gaan schuilen onder een boom, waarna u bent flauwgevallen. Terwijl u bewusteloos was, werd u naar het ziekenhuis gevoerd door andere chauffeurs die u gevonden hadden. Uw neef L. belde naar uw moeder om te zeggen dat u gedood was. Hierdoor stortte zij in en werd zij ook naar hetzelfde ziekenhuis gebracht. Daar kreeg zij te horen dat u nog leefde. Na ongeveer 20 dagen verliet u het ziekenhuis en werd u verder thuis verzorgd.

Omdat u aan uw handen geraakt was, kon u geen lange ritten meer doen. U gaf dan uw opdrachten door aan een andere jongeman die daarnaast ook politieagent was. U betaalde hem met het loon dat u van de organisatie kreeg. Eind 2020 kon u opnieuw met de auto rijden, maar u deed enkel nog ritten tussen Matabaan en Guriceel. Rond maart 2021 stopte het werk voor de organisatie en reed u enkel nog als gewone taxichauffeur. Daarom dacht u geen problemen meer te zullen ondervinden.

In november 2021 werd u ziek en kon u door een puist op uw achterwerk niet meer zitten of met de auto rijden. Toen de broer van uw moeder belde om zijn erg zieke vrouw naar het ziekenhuis te brengen, belde u naar een vriend om dat in uw plaats te doen. Onderweg naar het ziekenhuis werden uw vriend en uw zieke tante overvallen door Al-Shabaab. Ze lieten uw zieke tante achter, ontvoerden uw vriend en stalen uw auto. Twee dagen later belde L. u opnieuw om te zeggen dat ze uw auto hadden en dat het beter had geweest dat u de chauffeur was, in plaats van uw vriend. Hij bedreigde u opnieuw met de dood. Dan beschreef hij in detail uw straat en huis. U kreeg schrik en ging weg van huis. U verschool in andere huizen.

Omdat u geen auto meer had, verkocht u uw bouwgrond voor 5600 dollar. U dacht eraan om hier een nieuwe auto mee te kopen om uw werk te hervatten. In diezelfde periode werden er twee makelaars uit uw wijk ontvoerd door Al-Shabaab, waardoor u schrik kreeg en Somalië verliet.

U verliet via een vrachtwagen het land en deed u voor als mede-chauffeur van een aardappeltransport. Na een maand in Ethiopië te hebben verbleven reisde u per vliegtuig verder richting België. Na een doorreis in verschillende voor u onbekende landen, kwam u op 02/01/2022 aan in België waar u op 03/01/2022 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Na uw vertrek reisde uw vrouw richting Mogadishu. Onderweg werd ze uit de auto gehaald en ondervraagd. Al-Shabaab vroeg haar waar u was en sloot haar op om dat te weten te komen. Uw vrouw kon op borg vrijkomen door de hulp van de ouderlingen, maar moest in ruil daarvoor van u scheiden. De ouderen vinden dit een oplossing voor alles, zelf bent u van mening dat u niet gescheiden bent. Omdat uw vrouw niet

kon doorreizen, keerde ze terug naar Guriceel. Omdat ook zij vreest voor haar leven, trok uw vrouw uiteindelijk met jullie kinderen richting haar moeder op het platteland, waar ze tot nu verblijven.

Via uw zus in Mogadishu kreeg u ook te horen dat Al-Shabaab na uw vertrek uw enige kameel bij uw oom gaan weghalen is.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een medisch attest neer dat uw littekens beschrijft, samen met een attest over de behandeling van die littekens. Op 27 mei 2024 maakte u uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud over.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

1) Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS d.d. 14/05/2024 komen verschillende nieuwe en wijzigende verklaringen aan het licht die mede de kern van uw asielrelaas uitmaken.

a. Zo verklaart u bij het CGVS dat uw neef genaamd L. lid is van Al-Shabaab. Hij is ook uw schoonbroer, want hij trouwde met uw zus. Tijdens uw persoonlijk relaas geeft u aan dat hij de aanleiding is van uw problemen met Al-Shabaab, omdat u voor de scheiding tussen hem en uw zus zorgde. Meteen na de scheiding bedreigde L. u ook al met de dood (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 14/05/2024, hierna "CGVS", p. 14). Bovendien vermeldt u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS expliciet dat het uw neef L. was die een van de dreigtelefoontjes naar u deed (CGVS, p. 19). Hij belde bovendien ook naar uw moeder nadat u in uw auto beschoten werd om haar te melden dat ze een lijkwade moest gaan kopen (CGVS, p. 20). Bij de DVZ spreekt u echter geen enkel moment over deze neef, de scheiding die op uw vraag werd doorgevoerd en de daarbij horende doodsb bedreiging. Ook van het telefoontje naar uw moeder was geen sprake.

b. Ten tweede schept u heel wat onduidelijkheid over de organisatie waar u voor werkte. Bij de DVZ verklaart u dat uw problemen voortkwamen door uw werk voor de Danish Refugee Council (DRC) (Vragenlijst CGVS, p. 1). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS spreekt u echter over een andere organisatie, de Danish Demining Group (DDG). Expliciet gevraagd naar DRC vermeldt u dat uw problemen enkel zijn begonnen nadat u voor DDG begon te werken (CGVS, p. 31). Aangezien uw werk voor deze organisatie de aanleiding is van uw problemen en vlucht uit Somalië, is het meer dan opmerkelijk te noemen dat u bij de DVZ het nooit over de DDG heeft gehad.

c. Bij de DVZ verklaart u dat u beschoten werd door Al-Shabaab, maar na enige tijd verzorging in het ziekenhuis weer aan de slag kon gaan als chauffeur (Vragenlijst CGVS, p. 2). Bij het CGVS verandert u echter die verklaringen. Hier stelt u dat u zich na verzorging thuis weer beter voelde en de vraag kreeg om opnieuw aan de slag te gaan. Omdat u verwond was aan uw armen en handen kon u het stuur niet vasthouden, waardoor lange ritten onmogelijk waren. Daarom gaf u de opdrachten door aan een andere chauffeur. Hij deed de ritten, u werd betaald door de opdrachtgever en betaalde vervolgens de daadwerkelijke chauffeur uit (CGVS, p. 20). Ook dit opmerkelijke verschil doet vragen rijzen over de geloofwaardigheid van uw relaas.

d. Bovendien verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u eind 2020 toch het werk als chauffeur hervatte, zij het voor korte ritten (CGVS, p.20). In maart 2021 stopte het werk voor de organisatie, maar om uw gezin te onderhouden bleef u wel verder werken als gewone taxichauffeur. U deed dit tot november 2021, tot u opnieuw ziek werd en een verwonding aan uw zitvlak opliep, waardoor u opnieuw niet met de auto kon rijden. (CGVS, p. 20). Ook dit element heeft u niet verteld bij de DVZ. Toen uw zieke tante naar het ziekenhuis moest gebracht worden, vroeg u aan uw vriend om met uw auto te rijden, waarna hij

ontvoerd werd en de auto werd meegenomen. Bij de DVZ vermeldde u echter enkel dat uw auto gestolen werd (Vragenlijst CGVS, p. 2). Gezien de ernst van de feiten kan men redelijkerwijs verwachten dat u bij DVZ minstens vermeld had dat uw vriend en collega in uw plaats ontvoerd werd door Al-Shabaab.

2) Uw verklaringen op enerzijds de DVZ en anderzijds het CGVS vertonen ook tegenstrijdigheden.

a. Bij de DVZ verklaart u dat u drie keer gebeld werd door Al-Shabaab om te zeggen dat u moest stoppen met werken (Vragenlijst CGVS, p. 2). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS is het aantal keer dat u gebeld werd heel wat onduidelijker. Zo bevestigt u eerst dat u drie keer gebeld werd door Al-Shabaab, om meteen daarna uw verklaringen aan te passen en te zeggen dat u in totaal vijf keer gebeld werd. Drie keer voor u beschoten werd en nog twee keer erna (CGVS, p. 28). Wanneer u daarna gevraagd wordt wat er de tweede en derde keer gezegd werd, verklaart u dat Al-Shabaab wist dat u het overleefd had en ze u nog steeds zochten. Dit schept dan weer extra verwarring, omdat u net daarvoor verklaard had dat u voor de aanval van Al-Shabaab al drie keer gebeld werd.

b. Daarnaast zijn ook de verklaringen over de verkoop van uw grond erg verwarrend. Zo verklaart u bij de DVZ dat u een grond verkocht om een nieuwe auto te kunnen kopen (Vragenlijst CGVS, p. 2), terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud eerst verklaart dat u de grond verkocht met het doel uw reis te bekostigen (CGVS, p. 12 & 21), om daarna meteen te verklaren dat u het geld eigenlijk toch wou gebruiken om misschien een auto te kopen (CGVS, p. 21).

3) Uw houding op de veelvuldige bedreigingen en incidenten is inconsistent met uw aangehaalde vrees

a. Ondanks de vele bedreigingen en zelfs fysieke aanvallen van Al-Shabaab besloot u iedere keer opnieuw om gewoon verder te werken alsof er niets aan de hand is. Zo verklaart u dat u eerst en vooral niet geloofde dat Al-Shabaab u belde, maar dat u dacht dat het een grapje was omdat uw oom u dat zo vertelde (CGVS, p. 14). Later verklaart u dan weer dat u niet zeker kon zijn wie er u belde, maar dat u toch gewoon wilde verder doen ook al was het Al-Shabaab omdat u goed de kost verdiende (CGVS, p. 27). Zelfs na de tweede en derde bedreiging werkte u gewoon verder. Nochtans werkte u voor een buitenlandse organisatie en kon Al-Shabaab ongestraft mensen aanvallen en ontvoeren, zelfs vanuit de stad (CGVS, p. 21 & 31). Ook nadat u aangevallen en beschoten werd door Al-Shabaab, dacht u toch dat het geen kwaad kon om blijven verder te werken. Naar eigen zeggen dacht u Al-Shabaab niet meer te moeten vrezen omdat u enkel nog korte ritten ondernam en de lange rit voor DDG niet meer deed (CGVS, p. 30). Gezien u nog maar onlangs aan de dood ontsnapt was, mag uw houding sterk verbazen. Zelfs toen nadien uw auto gestolen werd en daarmee ook uw collega werd ontvoerd, kon u nog steeds van geen ophouden weten, ook al kreeg u na die ontvoering een nieuwe dreigetelefoon (CGVS, p. 32). U verklaart immers dat u ondanks de verschillende doodsb bedreigingen, de aanval waarbij u beschoten werd en de ontvoering van uw collega een bouwgrond verkocht. Het geld dat u daarvoor kreeg, wilde u gebruiken om een nieuwe auto te kopen om uw werk alsnog voort te zetten. U had zelfs al een nieuwe auto besteld (CGVS, p. 32). Pas nadat er die nacht twee mensen uit uw wijk ontvoerd werden, werd u plots bang en besloot u te vluchten (CGVS, p. 32). Het is dan ook erg bevreemdend dat u ondanks de vele incidenten rond uw eigen persoon waarbij u meermaals bedreigd werd door een familielid en uw huis werd beschreven, alsook de reputatie en de capaciteiten van Al-Shabaab indachtig (CGVS, p. 21 & 31), onverstoorde blijft verder werken en dat u pas begint te vrezen voor uw eigen leven wanneer er mensen uit uw buurt ontvoerd worden. Hierbij dient volledigheidshalve nog opgemerkt te worden dat u een direct verband aanhaalt tussen de ontvoerde personen en uw eigen problemen. U verklaart immers dat door de ontvoering van de twee mensen de bedreiging dichtbij was gekomen (CGVS, p. 21), wat een erg bevreemdende redenering is gezien u daarvoor al meermaals persoonlijk bedreigd en zelfs beschoten werd.

4) De houding van uw bedreigers L. en Al-Shabaab is tevens niet aannemelijk

a. In november 2021 werden uw vriend en uw zieke tante overvallen door Al-Shabaab, terwijl u het eigenlijke doelwit was. Twee dagen later belde L. u opnieuw om te zeggen dat ze uw auto hadden en dat het beter had geweest dat u de chauffeur was, in plaats van uw vriend. Hij bedreigde u opnieuw met de dood en beschreef in detail uw straat en huis (CGVS, p.20-21). Het CGVS kan niet inzien dat uw bedreigers, met als doel u vinden en treffen, op die manier zouden handelen. In de eerste plaats zei u namelijk dat Al-Shabaab kon ontvoeren en doden wie ze wilden, zelfs in de stad (CGVS, p.21,31). Sterker nog, ze wisten u wonen, via uw familieband met L. en hetgeen duidelijk blijkt uit de beschrijving van uw straat en huis. Het gegeven dat L. u na voornoemd incident waarbij ze uw vriend ontvoerden, nogmaals zou opbellen om te zeggen dat ze eigenlijk op zoek waren naar u, houdt geen steek. In plaats van de daad bij het woord te voegen en u thuis op te zoeken gaven uw bedreigers u zo wederom een kans om aan hen te ontsnappen. Dat L. en Al-Shabaab hun doel eigenhandig op die manier weer hypothekeerden is geenszins aannemelijk.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Ter staving van uw asielrelaas legt u medische attesten met een beschrijving van uw littekens en operatie voor. Deze beschrijven dat u in het verleden inderdaad verwondingen en littekens hebt opgelopen, maar kan op geen enkele manier een oorzakelijk verband stellen tussen deze en de door u aangehaalde vrees. Deze stukken kunnen daarom aan sich niet dienen als afdoende bewijs om bovenstaande vaststellingen te weerleggen.

De door u aangebrachte correcties op de notities van het persoonlijk onderhoud, wijzigen inhoudelijk niets aan bovenstaande appreciatie.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral

plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Galgaduud te worden beoordeeld.

Galgaduud wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Galgaduud een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Galgaduud is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio's Mudug en Galgaduud vormen samen de deelstaat Galmudug. Galgaduud heeft een (internationale) grens met Ethiopië en de Indische Oceaan. Al-Shabaab controleerde het zuidoostelijke deel van Galgaduud, tot aan de kust. De controle over het zuidelijke gebied en ten oosten van Dhusamareb, was van gemengde of onduidelijke controle. De militaire operaties van de nationale strijdkrachten en door de overheid gesteunde milities tegen al-Shabaab, resulteren in terreinwinst voor de Somalische regering in de regio.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Galgaduud geschat op 689.872 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 185 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (90). Het betreffen voornamelijk gevechten – in de context van het militair offensief tegen al-Shabaab – tussen al-Shabaab en de nationale strijdkrachten, soms met de hulp van de Habar Gedir-clanmilities, het Amerikaanse leger, ATMIS-troepen en het leger van Galmudug. ACLED registreert onder de categorie battles 1.141 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert geen burgerdoden door dit geweld, wel gewonden. In de categorie explosions/remote violence noteert ACLED 16 drone-/luchtaanvallen voornamelijk door het Amerikaanse leger op AS-doelwitten, waarbij soms ook burgers getroffen worden. De overige geregistreerde incidenten in deze ACLEDcategorie (29) zijn terreuraanvallen door al-Shabaab op de nationale strijdkrachten, waarbij opnieuw soms ook burgers getroffen worden. Al-Shabaab voert morteraanvallen uit, gebruikt IED's en pleegt een zelfmoordaanslag in de regio. Er worden 14 burgerdoden geteld door dit type van geweld. De meerderheid van deze slachtoffers sterven door een IED-aanval van al-Shabaab, soms als doelwit en soms als passant. ACLED telt 50 incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) met 55 burgerdoden. Het betreffen clanmoorden en executies door al-Shabaab. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille

van conflict/ onveiligheid en in minder mate omwille van overstromingen en droogte, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Galgaduud sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Galgaduud in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Galgaduud een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Galgaduud. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 17 en 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het KB PR CGVS), van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens meent hij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Verzoeker gaat eerst in op de verschillende motieven in de bestreden beslissing. Hij vindt dat de door de commissaris-generaal gebruikte cascadereregeling het onmogelijk maakt om zijn problemen in zijn land van herkomst aannemelijk te maken. Hij wijst erop dat de grieven van de commissaris-generaal subjectief en ongegrond zijn.

Ter verschoning van de tegenstrijdigheden vastgesteld tussen zijn verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS, wijst verzoeker op de omstandigheden van het interview bij de DVZ.

Verzoeker gaat vervolgens in op het voordeel van de twijfel dat hij vindt dat aan hem moet worden toegekend.

In een tweede punt gaat verzoeker in op de subsidiaire beschermingsstatus en zijn problemen met Al-Shabaab. Hij vindt dat ook dat er toepassing moet gemaakt worden van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Vervolgens gaat hij nog in op de veiligheidssituatie in Lower Shabelle, onder verwijzing naar diverse internationale bronnen en rechtspraak van het Europees Hof van Justitie. Hij vindt dat de motivering van de commissaris-generaal in strijd is met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM. Hij gaat ook in op de humanitaire situatie in Somalië en verwijst en citeert hierbij uit internationale landeninformatie.

2.2. Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift volgende rapporten met werkende weblinks bij:
“- EASO « Country of Origin Information Report Somalia Security situation », december 2017 (beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/publications/coisomalia-dec2017lr.pdf>) ;

- EASO « Country of Origin Information Report Somalia Security situation », February 2023 (beschikbaar op : https://www.cgrra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf);

- COI focus, "Somalië Overzicht veiligheidsincidenten", 21.12.2023, beschikbaar op : https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie._overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf ;
- COI focus, "SOMALIË - Veiligheidssituatie in Mogadishu", 23.10.2023, beschikbaar op : https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie._veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf ;
- UK Home Office, "Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation", November 2020 (beschikbaar op https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/933801/Somalia-Sec_Hmtn_Sitn_-_CPIN_-_v5.0e.pdf) ;
- Amnesty International, "Somalia – 2019", (beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/document/2028288.html>) ;
- HRW, "World Report 2020 – Somalia", 14.01.2020 (beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/document/2022682.html>) ;
- USDOS, "Country Report on Human Rights Practices 2019 – Somalia", 11.03.2020 (beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/document/2026344.html>) ;
- UN Security Council, "Situation in Somalia, Report of the Secretary-General", 13.08.2020, S/2020/798 (beschikbaar op: <https://www.ecoi.net/en/document/2036555.html>) ;
- Radio France international, "Somalia: At Least Five Killed in Shabaab Raid On Mogadishu Hotel", 01.02.2021 (beschikbaar op: <https://allafrica.com/stories/202102010583.html>) ;
- GardaWorld, "Somalia: IED blast reported in Mogadishu's Abdi Aziz district", 28.11.2020 (beschikbaar op <https://www.garda.com/fr/crisis24/alertes-desecurite/404671/somalia-ied-blast-reported-in-mogadishu-abdi-aziz-district-november-28>) ;
- Garda World, "Somalia: Emerging reports of explosion in Mogadishu", 28.11.2020 (beschikbaar op <https://www.garda.com/fr/crisis24/alertes-de-securite/404371/somalia-emerging-reports-of-explosion-in-mogadishu-november-27>) ;
- Critical Threats, "Gulf of Aden Security Review", 20.11.2020 (beschikbaar op <https://www.criticalthreats.org/briefs/gulf-of-aden-security-review>) ;
- Al Arabiya, "Five killed in Mogadishu restaurant suicide attack, say Somali police", 17.11.2020 (beschikbaar op <https://english.alarabiya.net/en/News/middleeast/2020/11/17/Five-killed-in-Mogadishu-restaurant-suicide-attack-say-Somalipolice>) ;
- VoAfrrique, « Trois morts dans un attentat suicide à Mogadiscio » , 09.09.2020 (beschikbaar op <https://www.voaafrique.com/a/trois-tu%C3%A9s-dans-un-attentatsuicide-dans-un-restaurant-de-mogadiscio/5577031.html>) ;
- Al-Jazeera, "Several killed in suicide bombing outside mosque in Somalia", 11.09.2020, (beschikbaar op <https://www.aljazeera.com/news/2020/09/11/several-killed-in-suicidebombing-outside-mosque-in-somalia/>) ;
- BBC, "Mogadishu attack: Somali troops end deadly siege at Elite Hotel", 17.08.2020 (beschikbaar op <https://www.bbc.com/news/world-africa-53798834>) ;
- AfricaNews, "Somalie: 2 morts dans un attentat", 03.08.2020 (beschikbaar op <https://fr.africanews.com/2020/08/03/somalie-2-morts-dans-un-attentat/>) ;
- Crisis Group, "Tracking Conflict Worldwide", July 2020 (beschikbaar op https://www.crisisgroup.org/crisiswatch/database?location%5B%5D=12&date_range=custom&from_month=07&from_year=2020&to_month=07&to_year=2020) ;
- Libération, « Mogadiscio frappé par un nouvel attentat aveugle » 29.12.2019 (beschikbaar op https://www.liberation.fr/planete/2019/12/29/mogadiscio-frappe-par-un-nouvel-attentat-aveugle_1771302) ;
- UK Home Office, "Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation", November 2020, pp. 53-54 (beschikbaar op https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/933801/Somalia-Sec_Hmtn_Sitn_-_CPIN_-_v5.0e.pdf) ;
- AOA, "Somalia: Two attacks leave at least 20 dead and 19 injured in Somalia's Lower Shabelle region", 29 juli 2022, <https://reliefweb.int/report/somalia/two-attacks-leave-at-least-20-dead-and-19-injured-somalias-lowershabelle-region-27-july> ;
- REUTERS, « Car bombs at busy Somalia market intersection killed at least 100, president says », 31 oktober 2022, <https://www.reuters.com/world/africa/somaliapresident-least-100-people-killed-car-bombs-2022-10-30/> ;
- North Africa Post, "Somalia: scores killed in al-Shabab bomb attack on Mogadishu mayor's office", 23 januari 2023, <https://northafricapost.com/64614-somalia-scoreskilled-in-al-shabab-bomb-attack-on-mogadishu-mayors-office.html> ;
- REUTERS, « Somalia's al Shabaab attacks base in town it had lost, kills seven », 20 januari 2023, <https://www.reuters.com/world/africa/somalias-al-shabaab-attacks-basetown-it-recently-lost-kills-least-five-2023-01-20/> ;

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie,

voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille bedreigingen door Al-Shabaab omdat hij voor een NGO DDG werkte als taxichauffeur. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.1.2. Na een zorgvuldige lezing van verzoekers dossier, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, omdat:

“1) Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS d.d. 14/05/2024 komen verschillende nieuwe en wijzigende verklaringen aan het licht die mede de kern van uw asielrelaas uitmaken.

a. Zo verklaart u bij het CGVS dat uw neef genaamd L. lid is van Al-Shabaab. Hij is ook uw schoonbroer, want hij trouwde met uw zus. Tijdens uw persoonlijk relaas geeft u aan dat hij de aanleiding is van uw problemen met Al-Shabaab, omdat u voor de scheiding tussen hem en uw zus zorgde. Meteen na de scheiding bedreigde L. u ook al met de dood (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 14/05/2024, hierna “CGVS”, p. 14). Bovendien vermeldt u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS expliciet dat het uw neef L. was die een van de dreigtelefoontjes naar u deed (CGVS, p. 19). Hij belde bovendien ook naar uw moeder nadat u in uw auto beschoten werd om haar te melden dat ze een lijkwade moest gaan kopen (CGVS, p. 20). Bij de DVZ spreekt u echter geen enkel moment over deze neef, de scheiding die op uw vraag werd doorgevoerd en de daarbij horende doodsb bedreiging. Ook van het telefoontje naar uw moeder was geen sprake.

b. Ten tweede schept u heel wat onduidelijkheid over de organisatie waar u voor werkte. Bij de DVZ verklaart u dat uw problemen voortkwamen door uw werk voor de Danish Refugee Council (DRC) (Vragenlijst CGVS, p. 1). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS spreekt u echter over een andere organisatie, de Danish Demining Group (DDG). Expliciet gevraagd naar DRC vermeldt u dat uw problemen enkel zijn begonnen nadat u voor DDG begon te werken (CGVS, p. 31). Aangezien uw werk voor deze organisatie de aanleiding is van uw problemen en vlucht uit Somalië, is het meer dan opmerkelijk te noemen dat u bij de DVZ het nooit over de DDG heeft gehad.

c. Bij de DVZ verklaart u dat u beschoten werd door Al-Shabaab, maar na enige tijd verzorging in het ziekenhuis weer aan de slag kon gaan als chauffeur (Vragenlijst CGVS, p. 2). Bij het CGVS verandert u echter die verklaringen. Hier stelt u dat u zich na verzorging thuis weer beter voelde en de vraag kreeg om opnieuw aan de slag te gaan. Omdat u verwond was aan uw armen en handen kon u het stuur niet vasthouden, waardoor lange ritten onmogelijk waren. Daarom gaf u de opdrachten door aan een andere chauffeur. Hij deed de ritten, u werd betaald door de opdrachtgever en betaalde vervolgens de daadwerkelijke chauffeur uit (CGVS, p. 20). Ook dit opmerkelijke verschil doet vragen rijzen over de geloofwaardigheid van uw relaas.

d. Bovendien verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u eind 2020 toch het werk als chauffeur hervatte, zij het voor korte ritten (CGVS, p.20). In maart 2021 stopte het werk voor de organisatie, maar om uw gezin te onderhouden bleef u wel verder werken als gewone taxichauffeur. U deed dit tot november 2021, tot u opnieuw ziek werd en een verwonding aan uw zitvlak opliep, waardoor u opnieuw niet met de auto kon rijden. (CGVS, p. 20). Ook dit element heeft u niet verteld bij de DVZ. Toen uw zieke tante naar het ziekenhuis moest gebracht worden, vroeg u aan uw vriend om met uw auto te rijden, waarna hij ontvoerd werd en de auto werd meegenomen. Bij de DVZ vermeldde u echter enkel dat uw auto gestolen werd (Vragenlijst CGVS, p. 2). Gezien de ernst van de feiten kan men redelijkerwijs verwachten dat u bij DVZ minstens vermeld had dat uw vriend en collega in uw plaats ontvoerd werd door Al-Shabaab.

2) Uw verklaringen op enerzijds de DVZ en anderzijds het CGVS vertonen ook tegenstrijdigheden.

a. Bij de DVZ verklaart u dat u drie keer gebeld werd door Al-Shabaab om te zeggen dat u moest stoppen met werken (Vragenlijst CGVS, p. 2). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS is het aantal keer dat u gebeld werd heel wat onduidelijker. Zo bevestigt u eerst dat u drie keer gebeld werd door Al-Shabaab, om meteen daarna uw verklaringen aan te passen en te zeggen dat u in totaal vijf keer gebeld werd. Drie keer voor u beschoten werd en nog twee keer erna (CGVS, p. 28). Wanneer u daarna gevraagd wordt wat er de tweede en derde keer gezegd werd, verklaart u dat Al-Shabaab wist dat u het overleefd had en ze u nog steeds zochten. Dit schept dan weer extra verwarring, omdat u net daarvoor verklaard had dat u voor de aanval van Al-Shabaab al drie keer gebeld werd.

b. Daarnaast zijn ook de verklaringen over de verkoop van uw grond erg verwarrend. Zo verklaart u bij de DVZ dat u een grond verkocht om een nieuwe auto te kunnen kopen (Vragenlijst CGVS, p. 2), terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud eerst verklaart dat u de grond verkocht met het doel uw reis te bekostigen (CGVS, p. 12 & 21), om daarna meteen te verklaren dat u het geld eigenlijk toch wou gebruiken om misschien een auto te kopen (CGVS, p. 21).

5) Uw houding op de veelvuldige bedreigingen en incidenten is inconsistent met uw aangehaalde vrees

a. Ondanks de vele bedreigingen en zelfs fysieke aanvallen van Al-Shabaab besloot u iedere keer opnieuw om gewoon verder te werken alsof er niets aan de hand is. Zo verklaart u dat u eerst en vooral niet geloofde dat Al-Shabaab u belde, maar dat u dacht dat het een grapje was omdat uw oom u dat zo vertelde (CGVS, p. 14). Later verklaart u dan weer dat u niet zeker kon zijn wie er u belde, maar dat u toch gewoon wilde verder doen ook al was het Al-Shabaab omdat u goed de kost verdiende (CGVS, p. 27). Zelfs na de tweede en derde bedreiging werkte u gewoon verder. Nochtans werkte u voor een buitenlandse organisatie en kon Al-Shabaab ongestraft mensen aanvallen en ontvoeren, zelfs vanuit de stad (CGVS, p. 21 & 31). Ook nadat u aangevallen en beschoten werd door Al-Shabaab, dacht u toch dat het geen kwaad kon om blijven verder te werken. Naar eigen zeggen dacht u Al-Shabaab niet meer te moeten vrezen omdat u enkel nog korte ritten ondernam en de lange rit voor DDG niet meer deed (CGVS, p. 30). Gezien u nog maar onlangs aan de dood ontsnapt was, mag uw houding sterk verbazen. Zelfs toen nadien uw auto gestolen werd en daarmee ook uw collega werd ontvoerd, kon u nog steeds van geen ophouden weten, ook al kreeg u na die ontvoering een nieuwe dreigetelefoon (CGVS, p. 32). U verklaart immers dat u ondanks de verschillende doodsb bedreigingen, de aanval waarbij u beschoten werd en de ontvoering van uw collega een bouwgrond verkocht. Het geld dat u daarvoor kreeg, wilde u gebruiken om een nieuwe auto te kopen om uw werk alsnog voort te zetten. U had zelfs al een nieuwe auto besteld (CGVS, p. 32). Pas nadat er die nacht twee mensen uit uw wijk ontvoerd

werden, werd u plots bang en besloot u te vluchten (CGVS, p. 32). Het is dan ook erg bevreemdend dat u ondanks de vele incidenten rond uw eigen persoon waarbij u meermaals bedreigd werd door een familielid en uw huis werd beschreven, alsook de reputatie en de capaciteiten van Al-Shabaab indachtig (CGVS, p. 21 & 31), onverstoord blijft verder werken en dat u pas begint te vrezen voor uw eigen leven wanneer er mensen uit uw buurt ontvoerd worden. Hierbij dient volledigheidshalve nog opgemerkt te worden dat u een direct verband aanhaalt tussen de ontvoerde personen en uw eigen problemen. U verklaart immers dat door de ontvoering van de twee mensen de bedreiging dichtbij was gekomen (CGVS, p. 21), wat een erg bevreemdende redenering is gezien u daarvoor al meermaals persoonlijk bedreigd en zelfs beschoten werd.

6) De houding van uw bedreigers L. en Al-Shabaab is tevens niet aannemelijk

a. In november 2021 werden uw vriend en uw zieke tante overvallen door Al-Shabaab, terwijl u het eigenlijke doelwit was. Twee dagen later belde L. u opnieuw om te zeggen dat ze uw auto hadden en dat het beter had geweest dat u de chauffeur was, in plaats van uw vriend. Hij bedreigde u opnieuw met de dood en beschreef in detail uw straat en huis (CGVS, p.20-21). Het CGVS kan niet inzien dat uw bedreigers, met als doel u vinden en treffen, op die manier zouden handelen. In de eerste plaats zei u namelijk dat Al-Shabaab kon ontvoeren en doden wie ze wilden, zelfs in de stad (CGVS, p.21,31). Sterker nog, ze wisten u wonen, via uw familieband met L. en hetgeen duidelijk blijkt uit de beschrijving van uw straat en huis. Het gegeven dat L. u na voornoemd incident waarbij ze uw vriend ontvoerden, nogmaals zou opbellen om te zeggen dat ze eigenlijk op zoek waren naar u, houdt geen steek. In plaats van de daad bij het woord te voegen en u thuis op te zoeken gaven uw bedreigers u zo wederom een kans om aan hen te ontsnappen. Dat L. en Al-Shabaab hun doel eigenhandig op die manier weer hypothekeerden is geenszins aannemelijk.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Ter staving van uw asielrelaas legt u medische attesten met een beschrijving van uw littekens en operatie voor. Deze beschrijven dat u in het verleden inderdaad verwondingen en littekens hebt opgelopen, maar kan op geen enkele manier een oorzakelijk verband stellen tussen deze en de door u aangehaalde vrees. Deze stukken kunnen daarom aan sich niet dienen als afdoende bewijs om bovenstaande vaststellingen te weerleggen.

De door u aangebrachte correcties op de notities van het persoonlijk onderhoud, wijzigen inhoudelijk niets aan bovenstaande appreciatie."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze motieven worden door de Raad dan ook bijgetreden. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad kan evenwel enkel vaststellen dat verzoeker zich louter beperkt tot het volharden in zijn vluchtrelaas, met name dat hij werkte voor de NGO DDG en hierdoor problemen kreeg met Al-Shabaab. Hiermee brengt hij evenwel geen dienstige argumenten aan om bovenstaande pertinente en uitgebreide beoordeling te weerleggen of te ontkrachten.

4.1.3. Het algemene en ongefundeerde betoog in het verzoekschrift dat het verhoor bij de DVZ in twijfelachtige omstandigheden plaatsvindt, waarbij verzoekers onder druk worden gezet om niet in detail te treden, dat zij vaak hun advocaat nog niet hebben gezien en dat zij zelfs soms worden verplicht om de vragenlijst te ondertekenen zonder dat deze aan hem werd voorgelezen door een tolk, doet op geen enkele wijze afbreuk aan de concrete vaststelling *in casu* dat verzoeker aan het begin van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft bevestigd dat hij geen opmerkingen had bij het gehoor bij de DVZ, dat hij hier alle elementen heeft kunnen aanhalen die aanleiding hebben gegeven tot zijn vertrek uit Somalië (zie NPO, p. 3). Ook uit het verslag van het gehoor bij de DVZ blijkt dat zijn verklaringen hem werd voorgelezen in het Somalisch en dat hij middels het plaatsen van zijn handtekening bevestigd heeft dat zijn verklaringen, zoals zij in dit verslag werden genoteerd en aan hem voorgelezen, juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (zie AD, "vragenlijst CGVS", p. 2). Verzoeker kan zich dan ook niet op de omstandigheden van het gehoor bij de DVZ beroepen om de vaststellingen aangaande de tegenstrijdigheden en omissies over zijn neef L., zijn werk voor de NGO DDG, over het feit of hij na de beschieting nog kon werken als taxichauffeur of niet en het feit dat een vriend in zijn plaats ontvoerd werd door Al-Shabaab, te vergoelijken. Deze tegenstrijdigheden en omissies betreffen essentiële elementen van zijn vluchtrelaas, en betreffen de reden waarom verzoeker uiteindelijk de drastische beslissing neemt om zijn herkomstland te verlaten. Dat verzoeker er niet in slaagt om coherente verklaringen af te leggen over dergelijke sleutelementen, plaatst de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas op losse schroeven.

4.1.4. Wat betreft het veralgemeend betoog van verzoeker dat de beoordeling van zijn verklaringen op subjectieve wijze heeft plaatsgevonden, benadrukt de Raad dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat de commissaris-generaal bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om

internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Er kan ook niet worden ingezien waarom een cascade-redenering het voor verzoeker onmogelijk zou maken om zijn problemen aan te tonen.

1.5. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

4.1.6. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat zijn vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat de loutere verwijzing naar de humanitaire situatie in Somalië geen betrekking heeft op verzoekers persoon en aldus niet volstaat om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Somalië met socio-economische of humanitaire moeilijkheden riskeert te worden geconfronteerd die uitgaan van een actor in de zin van artikel 48/5, §1, van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit de regio Galgaduud, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

4.2.3. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt stelt de commissaris-generaal geenszins dat verzoeker onvoldoende heeft aangetoond dat hij uit Gaaywarow, Lower Shabelle, afkomstig is. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal verzoekers verklaarde regio van herkomst – Guriceel in de regio Galgaduud – heeft weerhouden. De commissaris-generaal maakt hierbij volgende beoordeling van de veiligheidssituatie: *“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op (...) of op (...) de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op (...) of op (...), het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op (...) de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op (...), en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op (...) of op (...) in rekening genomen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.*

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroeverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het herooveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Galgaduud te worden beoordeeld.

Galgaduud wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Galgaduud een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Galgaduud is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio's Mudug en Galgaduud vormen samen de deelstaat Galmudug. Galgaduud heeft een (internationale) grens met Ethiopië en de Indische Oceaan. Al-Shabaab controleerde het zuidoostelijke deel van Galgaduud, tot aan de kust. De controle over het zuidelijke gebied en ten oosten van Dhusamareb, was van gemengde of onduidelijke controle. De militaire operaties van de nationale strijdkrachten en door de overheid gesteunde milities tegen al-Shabaab, resulteren in terreinwinst voor de Somalische regering in de regio.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Galgaduud geschat op 689.872 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 185 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (90). Het betreffen voornamelijk gevechten – in de context van het militair offensief tegen al-Shabaab – tussen al-Shabaab en de nationale

strijdkrachten, soms met de hulp van de Habar Gedir-clanmilities, het Amerikaanse leger, ATMIS-troepen en het leger van Galmudug. ACLED registreert onder de categorie battles 1.141 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert geen burgerdoden door dit geweld, wel gewonden. In de categorie explosions/remote violence noteert ACLED 16 drone-/luchtaanvallen voornamelijk door het Amerikaanse leger op AS-doelwitten, waarbij soms ook burgers getroffen worden. De overige geregistreerde incidenten in deze ACLEDcategorie (29) zijn terreuraanvallen door al-Shabaab op de nationale strijdkrachten, waarbij opnieuw soms ook burgers getroffen worden. Al-Shabaab voert mortieraanvallen uit, gebruikt IED's en pleegt een zelfmoordaanslag in de regio. Er worden 14 burgerdoden geteld door dit type van geweld. De meerderheid van deze slachtoffers sterven door een IED-aanval van al-Shabaab, soms als doelwit en soms als passant. ACLED telt 50 incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) met 55 burgerdoden. Het betreffen clanmoorden en executies door al-Shabaab. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/ onveiligheid en in minder mate omwille van overstromingen en droogte, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Galgaduud sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Galgaduud in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Galgaduud een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Galgaduud. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

4.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprikt. Verzoeker beperkt zich tot het bijbrengen van dezelfde landeninformatie omtrent de algemene veiligheidssituatie in Somalië en informatie die in lijn ligt met de bevindingen van de commissaris-generaal. Waar verzoeker stelt dat *in casu* het meest logisch zal zijn dat hij wordt teruggestuurd naar Mogadishu, dat volgens hem evenwel geen veilig intern vluchtalternatief uitmaakt, wijst de Raad erop dat *in casu* wordt vastgesteld dat verzoeker zich opnieuw kan vestigen in zijn eigen herkomstregio, met name de regio Galgaduud. Verzoeker gaat verder niet in op de motieven in de bestreden beslissing aangaande de beoordeling van zijn persoonlijke omstandigheden, in het licht van het risico om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze motieven worden door de Raad bijgetreden. De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossiers verder ook geen persoonlijke omstandigheden.

4.2.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Galgaduud een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.5. Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad er nog op dat het weerlegbaar vermoeden vervat in dit artikel pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging

of ernstige schade door de verzoeker om internationale bescherming afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald, wat allerm minst het geval is gebleken. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas, kan de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd.

4.6. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 17, § 2 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 (thans gewijzigd door het Koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen) wijst de Raad erop dat deze bepaling voorziet dat de commissaris-generaal, in de mate van het mogelijke, de verzoeker om internationale bescherming dient te confronteren met tegenstrijdigheden.

In het Verslag aan de Koning bij voormeld Koninklijk besluit van 27 juni 2018 kan echter ook worden gelezen dat *“Het vaststellen van tegenstrijdigheden tijdens het gehoor zelf is echter niet steeds mogelijk. De ambtenaar is daarom niet verplicht om de asielzoeker op te roepen voor een nieuw gehoor ten einde hem te confronteren met tegenstrijdigheden die slechts later aan het licht zijn gekomen. (...) Dit artikel belet de Commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of op grond van de vaststelling dat een relevant element ter staving van de aanvraag ontbreekt en waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd.”* Voormelde bepaling belet de commissaris-generaal aldus niet om een beslissing te nemen op grond van tegenstrijdigheden of het ontbreken van een relevant element ter staving van het verzoek en waarmee de verzoeker niet geconfronteerd werd. Verder dient erop gewezen dat het feit dat verzoeker niet met de inconsistenties tussen zijn verklaringen werd geconfronteerd geen afbreuk doet aan het bestaan ervan. Bovendien heeft verzoeker, gezien de devolutieve werking van huidige beroep, middels zijn verzoekschrift ook de mogelijkheid om toelichting te verschaffen met betrekking tot de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, mogelijkheid waarvan hij ook gebruik heeft gemaakt doch waarmee hij de Raad niet heeft weten te overtuigen, zie *supra* (cfr. RvS 5 juni 2019, nr. X).

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES